

Deloitte Øresund Triathlon - 1/2 Ironman - 23.06.2013 af Mette Buntzen

Da en veninde for et par år siden gerne ville i gang med motion for at tabe sig, lovede jeg at støtte hende 100%. Jeg har altid løbet en del og som tidligere konkurrencesvømmer er jeg vant til at sætte mig mål samt forfølge dem og da ingen af os havde prøvet triathlon før var vores mål Brøndby Kvinde Tri. Vi gennemførte, min veninde syntes det var det værste hun nogensinde havde stillet op til, men jeg var hooked!

Gennem de sidste 2-3 år har jeg så bevæget mig gennem div. sprint distancer til Hillerød sølvroute og da tilmeldingen sidste år åbnede til Øresund Triathlon var jeg helt sikker på, at det skulle være næste mål. En 1/2 ironman lød på det tidspunkt en smule uoverskueligt, men der var jo masser af tid til at træne op i.

Som udgangspunkt sagde jeg til mig selv, at jeg bare ville være stolt over at gennemføre, men som tiden gik tittede konkurrencemennesket mere og mere frem og prøvede at overbevise mig om noget andet, så trænet blev der! Jeg har haft en del rejseaktivitet i både ind- og udland så spinning, løbesko og svømmedragt blev en helt naturlig del af min bagage og jeg skal ikke udelukke, at enkelte af mine kolleger har tænkt, at jeg var splitter gal. I vinter blev jeg så medlem af Islev Triathlon Klub og selvom jeg ikke har trænet så meget sammen med jer (pga. rejseaktivitet), så har I været en utrolig støtte og jeg glæder mig til at se mere til jer.

Og hvordan gik det så d. 23. Juni? Det var en fantastisk oplevelse og det gik over alt forventning! Dagene op til stod på afslapning og et par rolige løbeture, dagen før blev der kørt kulhydrater ind, cyklen blev gennemgået og checket ind og vækkeuret sat til 03.45. Søndag morgen var jeg klar!

Svømmeturen: Jeg smed 5-7 min. Jeg kæmpede med bølgerne og drak halvdelen af Øresund. Men jeg følte ikke at jeg var langsom og jeg havde masser af kræfter tilbage, da jeg kom op af vandet.

T1: Jeg var nødt til at skifte top og tage ærmer på fordi jeg frøs, det tog selvfølgelig lidt ekstra tid, men jeger sikker på, at det var tiden værd.

Cykelturen: Gik over alt forventning, ingen tekniske problemer (som ellers var min store skræk) og jeg havde gode ben hele vejen.

T2: Man er vel kvinde – og jegskulle tisse! Det tager lidt tid, men igen er jeg sikker på, at det var det værd, at få overstået.

Løbeture: Comfort zone yes! Til trods for vind og byger så var det en befrielse, at komme af cyklen og ned på benene. Det var her det virkelig skulle vise sig om jeg havde disponeret korrekt og det var fantastisk at mærke, at alt bare fungerede efter planen. Publikum heppede, klubkammerater sendte high-five når vi passerede hinanden og stemningen var helt i top. Jeg nød turen – ja, det var hårdt, men det vidste jeg jo, at det ville blive. Det var det her jeg havde trænet hen i mod, så pokker stå i alle de timer, hvis jeg ikke nød det! Da jeg kom over målstregen vidste jeg godt, at det havde været et super race, men jeg havde ingen idé om, at jeg var kommet under 6 timer – så da jeg fik tiden at vide af Maria, måtte jeg lige have den én gang til ☺

Var det det hele værd? JA!! Og jeg gør det også til næste år. Nu er målet Berlin maraton i september (mit første) og derefter - tjaa, jeg vil i hvert fald ikke udelukke at det på et tidspunkt bliver til en fuld ironman...

Mette Buntzen